

Autorka: Johana Matunová

Téma bakalářské práce: Proces vzniku subjektu v hudebním průmyslu

Vedoucí práce: prof. PhDr. Jiří Štílec, CSc.

Oponent: MgA. Dana Wagnerová

Autorka zpracovává tematiku vzniku kulturní organizace v rámci českého hudebního průmyslu. Zaměřuje se na obecný model fungování uměleckých organizací, zabývá se vhodnými právními formami subjektů podnikajících v kultuře, typy financování, to vše v souvislosti s životním cyklem kulturní organizace.

V úvodu práce (kapitola 2) se autorka věnuje organizačně právní struktuře hudebního průmyslu, přičemž poměrně obsáhlou část věnuje nahrávacímu průmyslu. Vychází zde z dobře dostupných informačních zdrojů poskytovaných IFPI (International Federation of the Phonographic Industry).

V kapitole 3 popisuje právní formy organizací působících v hudebním průmyslu, charakterizuje ziskový a neziskový sektor. U obou segmentů uvádí nejběžnější právní formy organizací, tato část bohužel vykazuje některé faktické chyby.

V kapitole *Právní formy pro subjekty v hudebním průmyslu v ČR* autorka na str. 22 chybně uvádí, že *zapsané spolky* byly dříve *obecně prospěšnými společnostmi*. (Transformace neziskových organizací probíhala v souvislosti s novým Občanským zákoníkem platným od 1. 1. 2014. Obecně prospěšné společnosti mohly být transformovány na nadace, nadační fondy či ústavy. Do spolků byla automaticky transformována občanská sdružení, dříve registrovaná u MV ČR). Díky této chybě či nepochopení pak autorce na str. 23 chybí forma obecně prospěšné společnosti mezi uváděnými nejběžnějšími právními formami v neziskovém sektoru. Věřím, že jde v tomto případě spíše o opomenutí, než špatné pochopení ustanovení OZ (Přechodná ustanovení OZ § 3050).

Na určitých místech práce vykazuje známky zjednodušujících interpretací předkládaných informací, zvláště v kapitole 5.3 *Marketing organizace* (str. 31-32). Dále v kapitole 5.4 *Financování kulturní organizace* chybí detailnější zmínka o grantovém systému Hlavního města Prahy, které je jedním z hlavních podporovatelů kulturních projektů v hlavním městě. Jinak je problematika veřejných zdrojů financování dobře zpracovaná, autorka správně uvádí nejvýznamnější poskytovatele dotací v oblasti kultury.

Největší osobní vklad a zúročení dosavadních praktických zkušeností autorky jsou dle mého patrné v kapitolách 7 a 8 *Vznik nové zprostředkující agentury* a *SWOT Analýza nové zprostředkující agentury*. Na příkladu fiktivní hudební agentury autorka podrobně popisuje organizační model zprostředkující agentury včetně strategie, uměleckého plánování a financování organizace. Samostatnost uvažování prokazuje i v přípravě SWOT analýzy, ve které rozebírá silné a slabé stránky analyzované organizace, vidí souvztažnosti s možnými hrozbami a příležitostmi, vykazuje zde dobrou úroveň porozumění této problematice.

Výhrady mám bohužel k poslední 9. kapitole *Hudební agentury pro vážnou hudbu*, ve které autorka uvádí pouze čtyři agentury z umělecko-producentského sektoru zaměřeného na vážnou hudbu v celé ČR, ze zahraničních agentur pak dokonce pouze tři. Autorka je uvádí bez širších souvislostí, není zřejmé, podle jakých kritérií agentury vybírala (u zahraničních agentur lze výběr opodstatnit snad jen tím, že uvedené subjekty zastupují každý jiný kontinent). Z mého pohledu tato kapitola není dostatečně

zpracována, nevyovídá o současném stavu na trhu s vážnou hudbou, ba může být pro čtenáře neznalého věci zavádějící.

Přes uvedené nedostatky je znát poctivá snaha autorky o uchopení poměrně široké a složité problematiky. Kladně hodnotím snahu pracovat s nejnovějšími zdroji, autorka pracuje s údaji z let 2020-2021 i novějšími, vychází rovněž z cizojazyčné literatury.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **B** i s ohledem na to, že se jedná o bakalářskou, nikoliv diplomovou práci.

Posudek vypracovala: MgA. Dana Wagnerová

V Praze dne 2. června 2022